Registered No. M. 442.

सत्यमेव जयति

THE MESSENGER OF TRUTH

OFFICE OF THE REGISTRAR OF ... REGISTERED 4-JAN 1915 MADRAS.

சத்திய தூதன்.

JANUARY, 1915. PRICE, 1 PIE.—விலை, க பை. ஜனுவரிமீ, 1915.

NEWS AND NOTES

வர்த்தமானக் குறிப்புகள்

ஒரே குடும்பத்தில் 17 போர்வீரர். — ஜீன்னோ என்னும் ஒரு பிரெஞ்சுக்காரனது குடும்பத்தில் 17 சகோதரர்கள் யுத்தத்துக்குப் போயிருக்கிருர்கள்.

குஷ்டரோகிகள் சங்கம். — இந்தத் தீராப்பிணியாளிகளின் சௌக்கியத்துக்காகச் சென்ற வருஷத்தில் சுமார் 28,500 பவுண் சேர்க்கப்பட்டது. இது ரூபாயில் 42 லட்சமாகிறது. அவர்களுடைய ரோகநிவிர்த்திக்காக எத்தனையோ நிபுண வைத்தியர் மருந்து கண்டுபிடிக்கப் பிரயாசப்பட்டு வருகிருர்கள்.

கோச்சியரசர். — சிறிது காலத்துக்கு முன்பு சஷ்டிப்பூர்த்தி, அதாவது அறுபதாங் கலியாணம் கொண்டாடின இவ்வரசர் சென்றமீ 7உ தமது ராஜஉத்தியோகத்தை ராஜிநாமா செய்துவிட்டார். இதனுல் குடிகளுக்கு மெத்த துக்கமாயினும், 60 வயதாய்விட்ட ராஜாவுக்கு மிக்க சாந்தியும் சுகமும் உண்டாகும். கவர்ன்மெண்டு உத்தியோகஸ்தர் யாவரும் 55 பிராயத்திலே பென்ஷன் பெற்றுக்கொள்ளுகிருர்கள்.

பிரிட்டிஷ் ராஜ்யம். — விஸ்தீரணத்திலும், ஜனத்தொகையிலும், செல்வத்திலும், தர்மகுணத்திலும் இதற்கு நிகரான ராஜ்யம் கிடையாது. ஜனத்தொகைமட்டும் 40 கோடி; இத்தொகையைக் கிரகிக்க முடியாது; விஸ்தீரணத்தில் தன் சொந்த தேசமாகிய கிரேய்ட் பிரிட்டனிலும் 96 மடங்கு அதிகப்பட்டது; உலகமுழுவதிலும காற்பங்கும், உலக ஜனத்தொகையிலே ஏறக்குறைய அரைப்பங்கும் உடையதாம்.

ஜர்மன் யுத்தக்கலங்கள் மாண்டது. பிரமாண்டமான 4 ஜர்மன் யுத்தக்கப்பல்கள் பிரிட்டிஷ் யுத்த மாலுமியாலே குண்டு சுட்டு அமிழ்த்தப்பட்டன. இது எதிரிக்குப் பெருத்த நஷ்டமென்றே சொல்லவேண்டும். இதில் ஒவ்வொரு கப்பலும் நமக்கு யமனுக எதிர்ப்பட்ட "எம்டென்" போன்றது ஐம்பது விலைபெறும். இன்னுமொரு யுத்தக்கப்பலையும் துரத்திக்கொண்டு வருகிருர்கள். அதுவும் பிடிபட்டு அமிழ்த்தப்படுமென்று எண்ணுகிறோம்.

சேனை வகைகள். — பிரெஞ்சு, ஜர்மன் சேனை வகைகளாவன: 1 முழுச்சேனை = 2 டிவிஷன்; 1 டிவிஷன் = 2 பிரிகெட்; 1 பிரிகெட் = 2 ரெஜிமெண்ட்; 1 ரெஜிமெண்ட் = 3 பட்டாளம். இங்கிலீஷ் முறையாவது: 1 முழுச்சேனை = 2 டிவிஷன்; 1 டிவிஷன் = 3 பிரிகெட்; 1 பிரிகெட் = 4 பட்டாளம். ஒரு பட்டாளத்துக்குச் சுமார் 1,000 போர்வீரர். இதனுல் ஒருமுழுச்சேனையிலே எத்தனை போர்வீரரிருப்பார்களென்று கண்டுகொள்ளலாம்.

நமதரசர். — ஜார்ஜ் சக்கரவர்த்தி 150 வருஷகாலமாக நடவாத ஒரு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டார். இந்தக்காலத்தில் எந்த இங்கிலீஷ் அரசனும் செய்யாதவண்ணமாய், தாம் கப்பலேறிக் கப்பலைக் கடந்து பிரான்சு தேசத்துக்குப் போய் அங்குள்ள இந்திய வீரர், இங்கிலீஷ், பிரெஞ்சு, பெல்ஜியன் வீரர்களைக் கண்டு பேசி, நயவசனமுரைத்து, அவர்களை உற்சாகப்படுத்தி, உதவிபுரிந்து தன்னுடு திரும்பினுர். இதனுல் சொல்லமுடியாத வீரதீரமும், மனுேதைரியமும் உண்டாயிருக்கிறது

புது வருஷம். — இந்தப் புது வருஷத்தில் இந்தப் பத்திரிகையை வழக்கமாக வாசித்துவருகிற எமது நண்பர் யாவருக்கும் சுகமும் செல்வமும் இகபர பாக்கியங்களும் பூர்த்தியடைய வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறேம். பத்திராதிபர் இந்தப் பேப்பரை ஆரம்பித்து இப்பொழுது 28 வருஷமாகிறது. இது பெருத்த காலமென்றே சொல்லவேண்டும். அவரும் இன்னும் சிறிதுகாலம் ஜீவித்திருந்த இந்தப பத்திரிகையை நடத்தும்படி போதுமான சுகமும் பலமும் ஞானமும் பெறவேண்டுமென்றும் நீங்களும் அவருக்காக வேண்டிக்கொள்ளவேண்டும்.

யுத்தகாலம். — யுத்தம் எப்பொழுது ஒழியும் என்கிற கேள்வி எங்கும் கேட்கப்படுகிறது. சிலபேர் ஆறுமாதத்தில் என்றும், வேறு சிலர் 2 வருஷத்திலென்றும், இன்னுஞ் சிலர், 3 வருஷத்திலென்றும் பலவாருக உத்தேசிக்கிருர்கள். யுத்த சாஸ்திரத்தில் தேர்ந்த ஒரு யுத்த சாஸ்திரி சரியாய் மூன்று வருஷம் செல்லும் என்கிருர். இப்பொழுது போர்புரிந்துவருகிற சர்வ சேனைகளின் முழுத்தொகை 150 லட்சம். இதிலே 45 லட்சம் ஜர்மானியர்; இவர்கள் சேனையில், சென்ற நாலு மாதத்தில் தினம் 40,000 விழுக்காடாக, சுமார் 25 லட்சம்பேர் மடிந்தும், கைகால் ஒடிந்தும், கைதிகளாயும் கிடக்கிருர்கள். எல்லாருயிரும், மேற்படி $1\frac{1}{2}$ கோடி வீரர்களின் உயிரும் செருக்கு மடங்க இரண்டு, இரண்டரை வருஷம் பிடிக்கும். ஔஸ்திரியர் தற்காலம் பிணக்கெடுத்திருக்கிருர்கள். கள்ளப் புருஷனை நம்பிச் சொந்தப் புருஷனைப் பறிகொடுத்த பெண்ணைப்போல் தவிக்கிருர்கள். இதுநிற்க, மேற்கே பிரெஞ்சு, பெல்ஜியம், இங்கிலீஷ் ராணுவங்கள் பெர்லினை நோக்கி நெருங்கிவர, கிழக்கே ரஷிய சேனைகள் அந்த நகரத்தை நோக்கிச் செல்கின்றன. 1917–ம் வருஷத்தில் பர்லின், கழுத்துக்குக் கத்திவைக்கிற தருணமாயிருக்கும். ஜர்மன் அரசக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 8 இளவரசர்கள் மடிந்துபோயிருக்கிருர்கள். ஜர்மன் வர்த்தகம் அர்த்தநாசமாகி இப்போது பூர்த்தி நாசமாகிவிட்டது. கைசர் என்னும் சக்கரவர்த்திக்கு நல்ல சுகமும் நித்திரையும் கிடையாது. நெருப்பிலே கையிட்ட சிசுவைப்போல் அங்கலாய்க்கிருர். ஒருவேளை போர்த்துகலும், இத்தாலியாவும் அவருக்கு விரோதமாயெழும்பி யுத்தத்தில் கைகலக்கும்போலிருக்கிறது. எல்லாரும் கடவுளை நோக்கி இடைவிடாது மன்ருடி வரவேண்டும்.

ஜனுவரிமூ பஞ்சாங்கம்—

வாரம்.	ஜனுவரிமீ = மார்கழி—தை. ⊙ பௌர்ணமி, 1, 31உ ● அமாவாசை, 15உ						மார்கழி—தை.					
ஞாயி ...	...	3	10	17	24	31	...	20	27	4	11	18
திங்க ...	...	4	11	18	25	...	...	21	28	5	12	...
செவ் ...	...	5	12	19	26	...	...	22	29	6	13	...
புதன் ...	...	6	13	20	27	...	...	23	30	7	14	...
வியா ...	...	7	14	21	28	...	...	24	1	8	15	...
வெள் ...	1	8	15	22	29	...	18	25	2	9	16	...
சனி ...	2	9	16	23	30	...	19	26	3	10	17	...

புஸ்தகம் உஅ. நே. ௩.

INSTRUCTIVE STORIES

சன்மார்க்க அதிசயக் கதைகள்

ஏழாவது கதை.

தாயார் இரண்டு குமாரரிழந்த கதை.

ஒரு துரையும் துரைசானியும் தங்களுக்குக் கிடைத்த இரண்டு ஆண்குழந்தைகளை அதிகமாக நேசித்து நல்ல தெய்வபயத்தில் வளர்ந்துவர நன்ருய் ஜெபித்து வளர்த்துவந்தார்கள். பிள்ளைகளும் அப்படியே அந்தச் சிறுவயதிலே கர்த்தரை நேசித்து நல்ல பிள்ளைகளாகப் பள்ளிக்கூடத்தில் படித்துவந்தார்கள். இப்படியிருக்கும்போது ஒருநாள் துரை

இவ்வளவு நடந்தும் துரை வீட்டில் இல்லை. அவருக்குத் தெரிவிக்கவும் இல்லை. ஆனால் துரைசானியோ மனதில் எவ்வளவு துக்கம் இருந்தாலும் அடக்கிக்கொண்டு நல்ல தைலம் வாங்கி இரண்டு பிள்ளைகளுக்கும் போட்டு பக்குவப்படுத்தி ஒரு பத்தாயத்தில் வைத்துப் பூட்டிவிட்டாள். தினம் போய்த் திறந்துபார்த்து வியாகுலப்பட்டுக்கொண்டு இருந்தாள். துரையும் சர்க்கோட்டு முடிந்து வீடு வந்து சேர்ந்தார். அப்பொழுதுகூட துரைசானி சொல்லவில்லை; துரை பிள்ளைகளைத் தேடினர். அப்பொழுது துரைசானிசொல்வாள், அவர்கள் பள்ளிக்கூடம் போயிருக்கிருர்கள்; வருவார்கள் என்று சொல்லிவிட்டாள். மணி 12 ஆகிவிட்டது. இன்னும்வரவில்லையேயென்று கேட்டார். அப்பொழுது துரைசானி, அவர்களுக்குப் பரீட்சை ஆகிறது; நாம்

போனதும் துரைசானி சாவியை யெடுத்து பத்தாயத்தைத் திறந்து காண்பித்தாள். துரைக்கு மயக்கம் உண்டாகிவிட்டது; மயக்கம்தெளிந்து இருவருமாக அங்கலாய்த்து மனக்கவலைப்பட்டு வேதனையடைந்தார்கள். ஆனாலும் துரைசானிக்கிருந்த தைரியத்தைப் பார்த்து துரை தானும் தைரியங்கொண்டு பிள்ளைகளை நல்லடக்கம்செய்து கர்த்தரிடத்தில் தங்களுக்கு ஆறுதல் கிடைக்க ஜெபித்தார்கள்.

இந்தத் துரைசானி தன் பிள்ளைகள் இரண்டும் கடவுள் தனக்குக் கொடுத்த முத்துக்களாக நினைத்திருந்தாள். ஆனால் கடவுள் அந்தத் தங்கமான பிள்ளைகளைத் தமக்கு வேணுமென்று அழைத்துகொண்டார். ஆகையினால் நாம் கலக்கம் அடைகிறதினால் பிரயோஜனம் இல்லை. கர்த்தர் கொடுத்தார், கர்த்தர் எடுத்தார். அவருடைய நாமத்துக்கு ஸ்தோத்

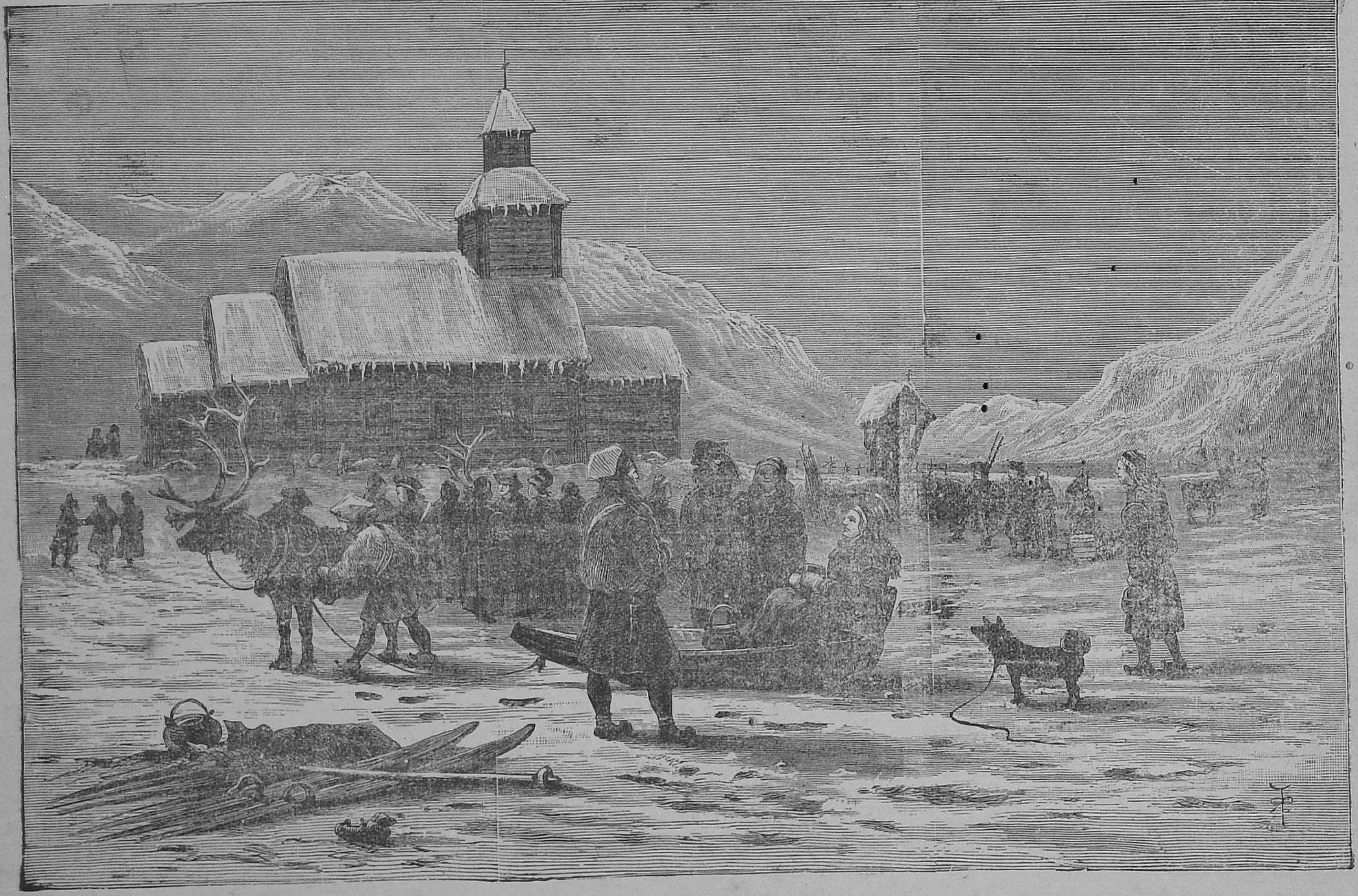

லாப்லந்தில் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

சர்க்கோட்டுக்குப் போய்விட்டார். போய் 4 நாளைக்குப் பிற்பாடு பள்ளிக்கூடம் போய்வந்த பெரிய குமாரன், அம்மா, தலைநோவுது என்று சொல்லிப் படுத்தான். உடனே துரைசானி திகிலடைந்து பெரிய டாக்டர்களைக் கூப்பிட்டுத் தன்னால் ஆன மட்டும் பிரயாசப்பட்டுப் பார்த்தாள். ஆனால் கஷ்டப்பட்டுப் பார்த்தும் 3–ஆம் நாள் பிள்ளை இறந்துவிட்டான். துரைசானிக்கிருந்த வருத்தமும் கவலையும் தாங்கமுடியாதிருந்தது; அப்படியே பெரிய பையன் இறந்த அடுத்தநாள் சிறு பையனும், அம்மா தலைநோவுது என்று சொல்லிப் படுத்தான். துரைசானிக்கோ இன்னும் அதிகமான கவலை அடைந்தவளாக, இன்னும் வேறு வைத்தியர்களைக் கூப்பிட்டு நன்ருய்ப் பார்த்தாள். அந்தப் பையனும் 3–ஆம் நாள் இறந்துபோய்விட்டான்.

முந்திச் சாப்பிடலாம் என்று சொன்னாள். இருவருமாகத் தீனிமேஜையில்உட்கார்ந்தார்கள். சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது துரைசானி சொல்வாள். கொஞ்சகாலத்துக்கு முன்னதாக ஒரு சற்குரு வந்து இரண்டு அழகிய முத்தைக்கொடுத்தார். அவர் கொடுக்கும்போது, நான் கேட்கும் தருணம் யாதொரு தடையில்லாமல் கொடுக்கவேணுமென்று சொல்லிக் கொடுத்தார். ஆனால் துரை சர்க்கோட்டுக்குப் போனபிற்பாடு வந்து அந்த இரண்டு முத்தையும் கேட்டார். அதைக் கொடுக்கலாமா? கொடுக்கக்கூடாதா? என்று கேட்டாள். அப்பொழுது துரை சொன்னார், சொல்லிக்கொடுத்தால் கொடுக்காமல் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது; உடனே கொடுத்துவிடு, நான் அந்த முத்தைப் பார்க்கட்டும் என்று கேட்டார். அப்பொழுது அவர்கள் சாப்பிட்டு முடிந்ததும் இருவருமாக ஒரு அறைக்குள் போனார்கள். அங்கே

திரம் என்று சொல்லித் தங்களுடைய மனதில் ஆறுதல் அடைந்தார்கள். ஆருத துக்கத்தில் அவர்களுக்குக் கர்த்தர் திரும்ப மன ஆறுதல்களை கட்டளையிட்டார். நீரே இதைச் செய்தீர் என்று நான் "என் வாயைத் திறவாமல் மவுனமாயிருந்தேன்." சங். 39. 9.

G. D.

THE RELIGIONS OF INDIA

இந்துதேச சமயங்கள்

(தொடர்ச்சி.)

முதலாவது: மந்திரங்கள்எழுதப்பட்டகாலம்.— மந்திரங்கள்தான் ஒவ்வொரு வேதத்திலும் அதிபூர்வ பாகம். இவை கி. மு. 1500–க்குப் பின்னும்,

கி. மு. 800–க்கு முன்னும் எழுதப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. இந்து நதி தீரத்தில் ஆரியர் குடியேறினகாலத்தில் அவர்கள் பாடின பாடல்களும் சொன்ன ஜெபமந்திரங்களும் அவைகளில் அடங்கியிருக்கின்றன. இப்பாடற்றிரட்டுகளில் மகா முக்கியமானதும் அதி பூர்வீகமானதுமே **இருக்கு** வேதம். பற்பல தேவர்களின்பேரில் பாடிய பாடல்களும் ஸ்துதிகளும் இதில் உள. **சாமவே**தத்தில் பெரும்பாலும் இருக்குவேத ஜெபமந்திரங்களே உண்டு. 75 பாடல்கள்மாத்திரம் புதிது. இதில் சோமயாகம் அர்ப்பணைசெய்யும் சமயத்தில் எவவற்றை எப்போதெப்போது சொல்லவேண்டுமென்றும் அவவற்றை இன்னின்ன ராகத்தில் பாடவேண்டியது என்றும் ஒழுங்குப்படுத்தி விவரித்திருக்கிறது. **யஜுர்** வேதத்திலுள்ள மந்திரங்களிலும் பெரும்பாலும் இருக்கு வேதத்திலுள்ளவைகளே உண்டு. இத்துடன் வசனரூப மூலமந்திரங்களும் சில உள. பற்பல பலிசெலுத்தும் சமயத்தில் அவவற்றை உபயோகிக்கவேண்டிய கிரமப்பிரகாரம் அவைகள் ஒழுங்குப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த மூன்று வேதங்கள்மாத்திரம் வேதப்பிரமாணங்களாக முதலில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டன. **அதர்வண** வேதமாகிய நான்காம் வேதம் பிசாசுக்களைக் கட்டும் மாந்திரிய வாக்கியங்கள் நிறைந்திருக்கின்றது. வெகுகாலப் போராட்டத்தின்பேரிலேயே மற்ற மூன்று வேதங்களோடும் இது சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டது.

இந்தியாவில் குடியேறின ஆரியர்களுடைய பூர்வ மதம் அல்லது "சதுர்வேத மதம்" எப்படிப்பட்டதென்று இப்புராதன பாடல்களைக்கொண்டு தீர்மானிக்குங்கால், அது இயற்கைச் சத்துவங்களை தெய்வங்களாக வழிபடும் மார்க்கமாக விருந்தது என்று தோன்றுகிறது. சதுர்வேத மதானுசாரம் சுலபமானதே. ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் ஒவ்வோர் பள்ளமிருக்கும். அதில் திவ்ய அக்னி எரிந்துகொண்டிருக்கும். அதில் சோமரசமும் நெய்யும் ஊற்றி தேவர்களுக்குப் பலியாகத் தகனிப்பார்கள். மிருகபலிகளும் சாதாரணமாய்ச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன.

இரண்டாவது: பிராமணங்கள் எழுதப்பட்ட காலம்.—இவை கி. மு. சுமார் 800–க்குப் பின்னும், கி. மு. 500–க்கு முன்னும் எழுதப்பட்டவையென்று சொல்லலாம். தேவர்களைச் சாந்திசெய்ய புதுப் புது ஜெபமந்திரங்கள் பாடும்காலம் நின்றுபோனது. நவீன மந்திரங்கள் பாடும்வேலை ஒழிந்த பூசாசாரிகள் யாகத்திற்கு வேண்டிய சடங்காசாரங்களை விஸ்தாரமாக்குவதில் காலம் போக்கினார்கள். இத்தொழிலை ஏற்றபடி செய்யத்தக்க பூசாரிகளைப் பயிற்றுவிப்பதற்குப் பூசாரி பாடசாலைகளும் இருந்தன. இவைகளில் பூசாரிகள் படித்த சடங்காசாரப் பாடப் புஸ்தகங்களே **பிராமணங்கள்**. சதுர்வேத மந்திரங்களுக்கும் ஆசாரங்களுக்குமுள்ள சம்பந்தத்தையும், ஒவ்வோர் சடங்குக்குள்ள ஞானார்த்தத்தையும் இதில் வசனரூபமாக விவரித்திருக்கின்றது. நாலு வேதத்துக்கும் நாலு பிராமணம் உண்டு. யாகம் நிறைவேற்றும் வேளையில் பூசாரிகள் தாம் தாம் செய்ய வேண்டியதைத் திட்டவட்டமாய் செய்யத்தக்கதாகக் குறிப்புகள் இதில் கண்டிருக்கின்றன. இது தவிர தேவ தேவதைகளின் புராதன சரித்திரமும் இலக்கிய இலக்கண விறையங்களும் மாந்திரிய மொழிகளுங்கூட அவைகளிலிருக்கின்றன. உலகத்திலுள்ள சகல கிரந்தங்களிலும் இவற்றைப் போல படிப்பதற்குச் சுவையற்றதும் கேட்பதற்கு ருசியற்றதுமான நூல்கள் எங்குமில்லை என்பது பொது அபிப்பிராயம்.

புனர்ஜனன உபதேசம் இக்காலத்திலேயே தலைகாட்டுகிறது. ஜாதிபேத ஏற்பாடும் இப்போதே உற்பத்தியானது. ஆரியர்கள் அல்சபாத்வனாயிலும் பரவிவிட்டார்களென்று தோன்றுகிறது.

மூன்றவது காலம்: உபநிஷத காலம்.—இது பிராமண கலைஞானத்தின் பிந்தின விருத்தியைக் காட்டுகிறது. வெகுகாலமாய்ப் பலபல யாகங்களையும் நைவேத்தியங்களையும் அநுஷ்டித்துக் களைத்துப்போன சிலர், மதத்தின் சாராம்ஸம் சடங்காசாரத்தில் அல்ல இருதய பக்தியிலே நிற்கிறதென்ற பெரிய சத்தியத்தைக் கண்டறிந்தார்கள். இதின் விபரமே யோகஞான விஷயமான நூல்களாகிய **ஆரண்யகாசம்** என்றும் கிரந்தங்களில் கண்டிருக்கிறது. காட்டில் ஏகாந்தத்திலிருந்து ஓதும்படிக்கோ, கற்கும்படிக்கோ எழுதப்பட்டவையாகையால் ஆரண்யகாசம் என்ற பேர் வந்தது. "**உபநிஷதம்**" என்றால் பக்கத்தில் உட்காருதல் என்றர்த்தம். குருவின் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து கற்கும் போதனை என்ற கருத்துக்கொள்ளும். அப்பால் இவ்வித அந்தரங்க ஆழ்ந்த போதனையைக் குறிக்க அவை **பிராமணங்களின்** அந்தத்தில் சேர்க்கப்பட்டபடியால் **வேதத்தின் முடிவு** என்று அர்த்தங்கொண்ட "**வேதாந்தம்**" என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன. பரமாத்மாவின் தன்மையைப்பற்றியும், பிறப்பு நீங்கி பரமாத்மாவோடு ஜீவாத்மா ஐக்யமாகி முக்திசேரும் வழியைப்பற்றியும் உபநிஷதத்தில் கூறியிருக்கிறது. உபநிஷத நடை செய்யுள்ளலங்காரமும் தர்க்க சம்பாஷணைகளும் தத்துவசாஸ்திர மனோராஜ்யங்களும் கலந்துள்ளதாகக் காணப்படுகிறது. சர்வமும் தெய்வம் என்ற உபநிடத மூலாதார சித்தாந்தம் பிற்காலத்தில் வேதாந்த சாஸ்திரமாக பெருப்பிக்கப்பட்டது.

மேலே கண்ட மூன்று கோர்வையான நூல்களே **வேதம்** என்றழைக்கப்படுகிறது. 'சுருதி' அதாவது கடவுளாலேயே அருளப்பட்ட கிரந்தம் என்பது இவற்றையே.

நான்காவது சூத்திரங்கள் தோன்றின. இவை கி. மு. சுமார் 500–க்குப் பின்னும், கி பி 200–க்கு முன்னும் வரையப்பட்டிருக்கலாம். பிராமணங்கள் சொல்விரிவும் வளவளப்பான பாஷைநடையுமுள்ளவைகளாயிருந்தமையால், மனனம் செய்யக் கஷ்டமாய்க் காணப்பட்டன. ஆகவே எளிதில் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளத்தக்க சுலுவான சுலோகநடையாகப் பிராமண விதிகளை எழுதுவது அவசியமாயிற்று. பூசாரி சீடர் கற்கவேண்டிய அறிவெல்லாம் சுருக்கமான சூத்திரக் கோர்வைகளாகச் சொல்லப்பட்டன. இவைகளைத் திரட்டிச் சேர்த்தபோது **சூத்திரங்கள்** என்ற கிரந்தங்கள் உண்டாயின. தவிரவும், இக்காலத்தில் நூல்கள் எழுதியவர்களெல்லோரும் இவ்வித பாஷைநடையிலேயே எழுத ஆரம்பித்தார்கள். சடங்காசாரங்களை விளக்கிய **ஷிரௌத சூத்திரம்**, இல்லறத்துக்குரிய **கிரஹ சூத்திரம்**, ஜன ஒழுக்கத்தையும் நியாயசட்டங்களையும் கூறும் **தர்ம சூத்திரம்** என்று மூன்றுவித சூத்திரங்கள் உண்டாயின.

(இன்னும் வரும்.)

THE STORY OF A DAMBAN

டம்பன் கதை

(தொடர்ச்சி.)

49. அபத்தமாம் வார்த்தைகளை—அஞ்சாது பேசிடுவான்
சபதமு மானைகளும்—தாராள மாயிடுவான்.
50. வம்பும் வழக்குகளும்—வலிய யிழுத்திடுவான்
செம்பல் பெருமைகளை—செப்பிடக்கே ளினுங்கொஞ்சம்.
51. பெண்டுபிள்ளை யோடுசண்டை—பெரியவர்களோடுசண்டை
மிண்டனு கத்திறிந்து—வெட்டிப் பருக்கை தின்றான்.
52. துஷ்டர் மொழிகேட்டு—சொக்கினான் மெத்தமெத்த
சிஷ்டனைக் கண்டாலே—சினந்து முணுமுணுப்பான்.
53. தந்தை குணமறிந்து—தக்கபடி நடவாமல்
சிந்தை கலங்கிக்கெட்டு—செறுக்கடைந் தானொருநாள்.
54. தந்தை சமுகம்வந்து—தனக்குவரும் பாகமதை
இந்தட் சணமெனக்கு—ஈயுமென்று னேழைமகன்.
55. தந்தையிந்த வார்த்தைகளை—தன்காதி னுற்கேட்டு
நொந்துளைப்ப தேதென்று—நோக்குவீர் ஐயையோ.
56. அப்பா மகனேஎன்—அருமையுள்ள கண்மணியே
எப்படிநீ புத்திகெட்டாய்—என்றுரைப்பா யெந்தனுக்கு
57. என்னகுறை யுந்தனுக்கு—எது விசனமுனக்கு
என்னாலே வந்ததென்று—எடுத்துரைப்பாய் மைந்தாநீ.
58. கெட்டவ ருடன்கூடி—கெட்டாயோ இந்தபுத்தி
விட்டுவிடு சேயேநீ—விசனமதை மூட்டாதே.
59. சின்னஞ் சிறுவயதில்—சீர்கெட்டுப் போகமனம்
என்னமாய் வந்ததென்று—எனக்குத் தெரியலையே.
60. பொருளை செலவுசெய்ய—போர்ந்த அனுபவமும்
ஒருபோதும் போதாதே—ஒதுங்கிப் போடா மகனே.
61. பங்கைக் கொடுத்தாக்கால்—பங்கம்வந்து நேர்ந்திடுமே
வங்கர்கள் கூடியுன்னை—மயக்கிப் பிடுங்கிடுவர்.
62. கெட்ட புதல்வனென—கேலிசெய்கு வார்பெரியோர்
மட்டுமரி யாதையுடன்—மனையி லிருந்திடப்பா
63. குறையுனக் கொன்றுமில்லை—குற்றமொன்றும் செய்யவில்லை
அறைந்தஎன் சொற்படிக்கு—அடங்கி யிருமகனே
64. என்றுசொல்ல அப்போது—என்னசெய்தான் டம்பனவன்
நின்றுசற்றுக் கேளுமையா—நிகழ்த்துவே னெந்தனுட
65. தந்தையரே தந்தையரே—தர்க்கம்செய்ய விப்போது
வந்தேனென் றுநினைக்க—வழியொன்று மில்லையையா
66. ஆதிமுத லும்வீட்டில்—யாதொரு சுயாதீனம்
ஏதெனக்குச் சொல்லுமையா—எந்தையே கேட்டிடுவீர்.
67. இந்நாள் வரையுமிங்கே—இருந்ததும் போதுமையா
கன்னுபின் னுவெனவே—கதறிப் புலம்புகிறீர்
68. தூரத்தில் போயதிசந்—தோஷத் துடன்வாழ
காரண முண்டெனையா—கடுகவே பாகமதை
69. பங்காக்கியேதருவீர்—பதிலொன்றும் பேசாமல்
எங்காகி லும்போய்நான்—ஏகாந்த மாய்ப்பிழைப்பேன்
70. பாகம் தராவிடிலோ—பங்கங்கள் செய்திடுவேன்
வேக மடங்காது—மெய்யிதுகாண் எந்தையரே
71. எந்தபுத்தி சொன்னாலும்—எந்தனுக்கு ஏறாது
பந்தத் திருந்தென்னை—பாக்கியவா னாக்கிடுமே
72. இன்றே தருவீரே—இன்பமுடன் போய்விடுவேன்
நன்றே பிழைத்துப்பல—நாடுகளில் வாழ்ந்திடுவேன்.

(இன்னும் வரும்.)

MELLIN'S FOOD

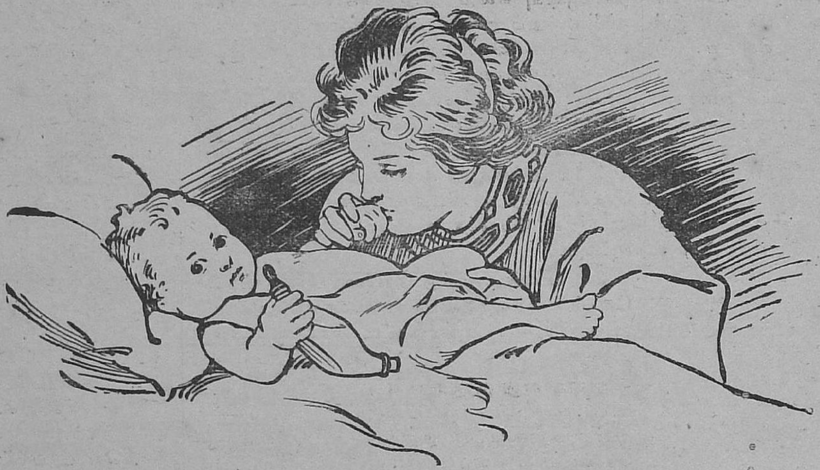

TRADE MARK.

TRADE MARK.

மெல்லின்ஸ் ஆகாரம்

பிறந்தது முதல்

குழந்தைகளுக்கும்

பலஈனர்களுக்கும்

உபயோகப்படும்படி

கையினால் தொடாமல் செய்யப்பட்டது.

மெல்லின்ஸ் ஆகார வகைகள் இந்தியா, பர்மா, இலங்கை முதலிய இடங்களிலுள்ள எல்லா வர்த்தகர்களிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இந்தியாவின் மொத்த வியாபாரிகள்:—

மெஸர்ஸ் ஒக்ஸ் அன்டு கோ, (லிமிட்டெட்)

மதராஸ்.

NOTICE

Subscription must be paid in advance for a year, at the following rates. One copy including postage, 4 annas a year. Ten copies can be sent for ½ anna postage. Ten copies, Re. 1 a year.

All orders to be sent to the Manager, R. T. & B. S. Depôt, Memorial Hall, MADRAS.

Articles for insertion should be sent to the Editor, THE REV. DR. J. LAZARUS, Vepery, Madras.

விளம்பரம்.

ஒருவருஷக் கையொப்பம் முன்னதாகவே அனுப்பவேண்டும். பிரதி ஒன்றுக்கு தபாற்செல வுட்பட வருஷத்துக்கு 4 அணா; அரை அணா தபாலுக்கு 10 பிரதிவரையும் அனுப்பப்படும். 10 பிரதிகளுக்கு வருஷத்துக்கு ரூ. 1-0-0.

பத்திரிகை, புஸ்தகம் முதலியன வேண்டுவோர் கிரயத்தைத் தபாற்கூலியுடன் சென்னை மிமோரியல் ஹாலுக்கடுத்த டிராக்ட் டிப்போ மானேஜர் அவர்கட் கனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளவும்.

S. P. C. K. Press, Vepery, Madras—1914.